

عنوان مقاله:

بازخوانی اندیشه آیت الله جوادی آملی در باره انسان کامل و ضرورت آن با خلافت الهی

محل انتشار:

فصلنامه تاریخ فلسفه اسلامی، دوره 2، شماره 6 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسنده:

علی رضا رضوانی - دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده علوم انسانی، گروه فلسفه و حکمت و منطق رشته فلسفه و کلام اسلامی

خلاصه مقاله:

انسان و انسان شناسی مقوله غیر قابل کتمان در طول تاریخ بشری بوده است؛ و ترسیم حقیقی از جایگاه او در منظومه آفرینش سرلوح ادیان توحیدی می باشد. بر پایه دیدگاه منبع و اندیشه رفیع علامه جوادی آملی حقیقت انسان «حی مثاله» است که در بستر آموزه های دینی به تکامل می رسد، و غایت امکانی قوس صعود بشری «انسان کامل» می باشد. و در ادبیات حکما و عرفای همچون ابن عربی و ملاصدرا به آن پرداخته شده است؛ آنها انسان کامل را مظهر تمام صفات کمالی و جمالی خداوند می دانند؛ آن گونه که ابن عربی مبتکر اصطلاح «انسان کامل» در ادبیات اسلامی قلمداد شده است. در تحقیق حاضر، ضرورت انسان کامل نسبت آن با خلافت الهی به صورت توصیفی- تحلیلی با تاکید بر اندیشه جوادی آملی بر این نتیجه رهنمون گردیده که مقصود از خلقت آفرینش و پهنه گیتی، انسان کامل است و از لازمه خلافت مطلقه الهی، انسان کامل شدن است، از این جهت، انسان کامل قطعاً خلیفه خداست، به طوریکه اگر عالم خالی از انسان کامل شود، عمر آن به پایان می رسد.

کلمات کلیدی:

انسان، انسان کامل، خلافت، جوادی آملی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1795871>

